

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/115/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716010964
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8716010964.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaného U. K., trestne stíhaného pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 10. októbra 2018, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
U. K., nar. XX. X. XXXX N. T. Z., trvale bytom
T. Z., C.B. XXX/XX, K.,

je vinný, že

ako samostatne zárobkovo činná osoba podnikajúca pod obchodným menom U. K. - B., s miestom podnikania T. Z., C. XX, predal dňa 22. 2. 2013 v Poprade kupujúcemu M. A. osobné motorové vozidlo zn. X. P. K. R., VIN: Y., r. výroby 2009, 1.956 cm³/96,00kW, diesel, so stavom prejdených kilometrov 96 200 km za sumu 13.000,- eur, pričom pri predaji vozidla ho uviedol do omylu v tom, že vozidlo nemá najazdených 96 200 km, ako ukazoval stav počítadla kilometrov, ale v skutočnosti malo najazdených viac ako 166 000 km, nakoľko uvedené vozidlo bolo U. K. predtým predané rakúskou spoločnosťou B. na základe faktúry č. AAT018359 zo dňa 7. 2. 2012 so stavom 166 176 km za sumu 9.000,- eur, čím takýmto konaním uviedol M. A. do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 3.187,- eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienenčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu ukladá skúšobnú dobu na 15 (pätnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 18. 11. 2016 podal na tunajšom súde obžalobu 2 Pv 891/14 zo dňa 16. 11. 2016 na obvineného U. K. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, a to pre skutok tak, ako je popísaný v skutkovej vete tohto rozsudku.

Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom 6T/115/2016 zo dňa 19. 1. 2017, proti ktorému obvinený v zákonnej lehote podal odpor, a preto vo veci nariadil hlavné pojednávanie.

Obžalovaný U. K. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba. Vo svojej výpovedi uviedol, že je majiteľom firmy U. K. - B. T. Z., pričom niekedy v januári alebo februári 2013 ho kontaktoval M. A. z Popradu s tým, že si našiel jeho inzerát a mal by záujem o kúpu motorového vozidla X. P., hnedá farba, rok výroby 2009. Dohodli sa, že auto mu dovezie do Popradu, kde si ho môže prezrieť a vyskúšať. Nevie, kedy, ale stretli sa spolu v Poprade, pán A. auto vyskúšal, bol s ním spokojný a povedal, že sa musí ešte porozprávať s manželkou a že dá vedieť. Predmetné auto on kúpil 9. 2. 2012 na aukcii z Rakúska a vozidlo mu doviezla odťahová služba, nakoľko auto bolo v tom čase nepojazdné. Asi 2 dni po stretnutí s pánom A. ho tento opäť kontaktoval s tým, že by ho chcela vidieť aj jeho manželka, a preto jeho otec išiel s vozidlom opäť do Popradu, kde si ho manželka pána A. pozrela. Pán A. otcovi vtedy povedal, že sa mu auto páči, ale že sa ešte ozve. Na druhý deň mu volal pán A., že by auto zobral, ale že toto nemá vyhrievané sedačky a predné hmlovky, pričom on mu navrhol, že v dohodnutej cene 13.000,- eur, za ktoré auto predával, mu namontuje aj vyhrievanie predných sedadiel a hmlovky. Pán A. s tým súhlasil s tým, že auto potom zoberie. Vo firme do auta namontovali požadovanú výbavu a potom sa s pánom A. dohodli, že keď najbližšie pôjde do Popradu, tak mu auto donesie. Stretli sa 22. 2. 2013 pred OD MAX v Poprade, pán A. potom išiel do banky a urobil prevod peňazí na jeho účet. Pánovi A. potom dal faktúru na 13.000,- eur, žiadnu kúpnu zmluvu nepodpisovali. Pán A. mal námietky, že od vozidla je iba 1 kľúč, na čo mu povedal, že mu zaistí aj druhý kľúč, ktorý potom objednal v predajni Opel v Nitre. Ten kľúč mu odovzdal asi o 2 týždne, keď šiel znova do Tatier aj so servisnou knižkou. Pri preberaní vozidla pánom A. bol prítomný ešte aj jeho otec (obžalovaného). Asi za 2 týždne mu opäť telefonoval pán A. s tým, že na vozidle nesedia na tachometri najazdené kilometre. On mu na to povedal, že sa k tomu nevie vyjadriť, že vozidlo kúpil v Rakúsku ako nepojazdné s takým stavom kilometrov, aký sa zobrazil na displeji po spojzdení auta. V servisnej knižke bol tento stav totožný ako na displeji a takýto stav kilometrov preto uvádzal aj v inzeráte, pričom to bolo 96.200. Asi po 3 mesiacoch mu pán A. volal opäť, že chce vozidlo vrátiť, na čo mu povedal, nech s autom príde do firmy a že to budú riešiť. Pán A. však nikdy nedošiel, párkrát mu telefonoval a vyhrážal sa, že podá trestné oznámenie, čo aj urobil a podal aj žalobu na Okresnom súde v Nitre. Až na súde v Nitre predložil kúpnu zmluvu zo dňa 22. 2. 2013, ktorú videl prvýkrát v živote, pričom podpis na tej zmluve nie je jeho. Pán A. na súde tvrdil, že zmluvu si sám pripravil a vytlačil a on ju mal podpísať, čo však nikdy neurobil.

Vo svojej výpovedi ďalej zdôraznil, že samotné vozidlo kupoval na aukcii v Rakúsku za sumu 9.000,- eur bez DPH, pričom trhovú cenu takýchto vozidiel v tom čase bola okolo 15.000,- eur. Samotné doklady o kúpe obsahovali popis opráv, ktoré je potrebné vykonať na to, aby auto mohlo byť spojzdené, ktoré opravy na ňom aj vykonal. Auto malo chybu elektroniky, a preto sa povymieňali v ňom aj riadiace jednotky. Až po vykonaní týchto činností sa na aute objavil stav najazdených kilometrov a následne s vozidlom absolvoval potrebné technické kontroly, aby vozidlo mohlo byť prihlásené. Aj keď trhovú cenu vozidla bola cca 15.000,- eur, auto na sklade už mali takmer rok, a preto ho pánovi A. ponúkol za nižšiu cenu 13.000,- eur. V čase, keď auto predával pánovi A., toto bolo vo výbornom technickom stave a prakticky mu nič nebolo. Aký bol skutočný stav kilometrov vozidla v čase, keď ho kupoval v Rakúsku, to on nevedel, pretože auto bolo nepojazdné a nebolo možné tento stav zistiť na tachometri. On auto kupoval cez aukciu a fyzicky ho nevidel. S nikým pred kúpou tohto auta nerokoval, aukcia prebiehala online cez internet a keď vozidlo kúpil a zaplatil za neho, poslal odťahovú službu, ktorá mu vozidlo priniesla. K samotnému vozidlu získal servisnú knižku a jeden kľúč. Dokladom o nadobudnutí vozidla bola faktúra, ktorá mu bola doručená. Samotný popis vozidla bol na internete a prezentovala ho aukčná spoločnosť. Nevie, akým spôsobom sa pán A. neskôr dostal k údajom od aukčnej spoločnosti vo vzťahu k predmetnému vozidlu. Vypovedal, že v rámci popisu vozidla zo strany aukčnej spoločnosti v čase, keď ho kupoval, nebolo nič uvádzané o stave kilometrov. Bola len vyčíslená suma, ktorú bolo potrebné investovať do

auta. V súvislosti s predmetným vozidlom okrem kúpnej ceny mu vznikli náklady spojené s opravou, dovozom vozidla, jeho prihlásením do evidencie a zaplatením DPH. Údaje ohľadom stavu kilometrov predmetného vozidla tak, ako sú prezentované aukčnou spoločnosťou na internete (doklad na čl. 113) mu neboli známe a dozvedel sa o nich až v čase civilného konania na Okresnom súde v Nitre, kde pán A. predložil takýto doklad.

Svedok poškodený M. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že začiatkom mesiaca február 2013 mal záujem kúpiť auto. Na internete našiel inzerát týkajúci sa vozidla X. P., rok výroby 2009 s najazdeným počtom kilometrov 96.200 v cene 13.000,- eur, ktoré vozidlo spĺňalo jeho požiadavky. Telefonicky kontaktoval predajcu, pričom ozval sa mu obžalovaný. Ten mu potvrdil, že všetky údaje, ktoré sú uvádzané v inzeráte, súhlasia, aj čo vo vzťahu k najazdeným kilometrom, a preto sa rozhodol vozidlo kúpiť. Vozidlo mu dňa 22. 2. 2013 obžalovaný priviezol do Popradu, kde sa stretli pred OC MAX a po tom, čo vozidlo skontroloval, mu uhradil kúpnu cenu vo výške 13.000,- eur na účet na základe faktúry, ktorú mu doručil obžalovaný. Vozidlo potom začal používať, pričom po zvolávacej akcii značky Opel navštívil autorizovaný servis v Poprade, kde v rámci servisnej kontroly mu urobili diagnostiku a zistili, že skutočný stav najazdených kilometrov na vozidle je okolo 168.000 km, pričom on od kúpy s vozidlom prešiel asi 2.000 km. Keďže vozidlo kupoval od obžalovaného na základe ústnej zmluvy, chcel mať k dispozícii aj písomnú zmluvu, a preto v tejto súvislosti obžalovaného kontaktoval, pričom podľa vzoru na internete si pripravil takúto zmluvu, ktorú následne pri stretnutí s obžalovaným na benzínovej pumpe o niekoľko dní obžalovaný aj za prítomnosti jeho manželky podpísal. Po podpise zmluvy obžalovaného informoval, že skutočný stav kilometrov na vozidle je iný, pričom keď sa rozhodoval kúpiť vozidlo, chcel vozidlo max. 4 roky staré s počtom kilometrov do 100.000. Obžalovaného potom žiadal o zľavu z kúpnej ceny, aby mohol zaplatiť požadované servisné úkony súvisiace so skutočným počtom najazdených kilometrov, ako napr. výmena rozvodov, no pán K. s tým nesúhlasil a povedal mu, že mu žiadnu zľavu nedá a že sa môžu súdiť. On potom podal žalobu na Okresný súd v Nitre, kde prebehlo civilné konanie, v ktorom bol aj úspešný, ale toto konanie nie je skončené, lebo pán K. sa odvolal. V rámci tohto konania bolo zistené, že pán K., keď prihlasoval vozidlo do evidencie, predkladal aj doklad o nadobudnutí vozidla - faktúru, ktorá však v časti najazdených kilometrov bola začiatnená. Súd si potom zabezpečil aj faktúru od predajcu z Rakúska, kde už tento stav kilometrov bol uvádzaný, pričom na súde bola vypočítaná aj pracovníčka aukčnej spoločnosti, ktorú predtým kontaktoval, ktorá potvrdila, že faktúru, ktorú vystavili pri predaji vozidla, obsahovala aj stav skutočných kilometrov. Pán K. v konaní na súde v Nitre ďalej poprel, aby s ním podpisoval kúpnu zmluvu, čo nie je pravda, pretože nemal problém ju podpísať. Takisto bolo zistené, že servisná knižka, ktorá súvisí s predmetným vozidlom neobsahovala pravdivé údaje, pretože v nej boli pečiatky nejakého autoservisu v Rakúsku a aj v tomto smere bolo zistené, že to nie je pravda. Poukázal na to, že v servisnej knižke je aj posledný záznam, ktorý mal vykonať práve pán K., a to v mesiaci október 2012, kde je konštatovaný stav kilometrov 96.200. Doplnil, že predtým, než vozidlo od pána K. kúpil, tento mu do vozidla domontoval aj hmlovky, pretože inzerát, v ktorom obžalovaný vozidlo ponúkal na predaj, obsahoval aj údaj o hmlovkách, ale tie v skutočnosti na aute neboli a taktiež požiadaval pána K., aby mu domontoval aj vyhríevanie sedadiel. Keďže od vozidla bol iba jeden kľúč, pán K. mu dal vyhotoviť aj druhý. Pri odovzdaní vozidla mu obžalovaný s vozidlom odovzdal jeden kľúč a faktúru a on mu dal potvrdenie o úhrade kúpnej ceny. Dohodli sa, že sa stretnú o 3 týždne resp. o mesiac, kedy mu pán K. donesie druhý kľúč a servisnú knižku. Medzitým zistil, že na vozidle sú stiahnuté kilometre, a preto pripravil kúpnu zmluvu, ktorú pán K. podpísal.

Svedok Z. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného nepozná, poškodeného pozná iba ako zákazníka. Vie, že v minulosti poškodený prišiel do autorizovaného servisu vozidiel X. S.-B. v Poprade, kde je on zamestnaný a na vozidle bola vykonaná počítačová kontrola celoeurópskej databázy servisných činností vozidiel Opel, pričom bolo zistené, že na vozidle sú stočené kilometre. Bližšie podrobnosti si už nepamätal. V prípravnom konaní v tomto smere poukázal na to, že v internom systéme spoločnosti Opel diagnostikou zo dňa 19. 4. 2013, kedy vozidlo vykazovalo stav kilometrov 98.799 bolo zistené, že skutočný stav kilometrov ku dňu 6. 10. 2011 bol 150.300, tak ako bol zaznamenaný v nemeckom servise.

Svedkyňa Z. B. A. - manželka poškodeného na hlavnom pojednávaní potvrdila skutočnosti uvádzané samotným poškodeným ohľadom nadobudnutia vozidla Opel od obžalovaného s tým, že keď vozidlo bolo v PK servise v Poprade, bolo zistené, že toto má stiahnuté kilometre. Po tomto zistení manžel pripravil zmluvu aj s uvedením potrebných údajov týkajúcich sa vozidla a na stretnutí, pri ktorom obžalovaný mu odovzdal servisnú knižku a náhradný kľúč od vozidla, dal manžel obžalovanému podpísať 2 vyhotovenia

zmluvy, z ktorých jedno vyhotovenie obžalovaný podpísal a odovzdal im ho a druhé, ktoré si ponechal pre seba nepodpisoval. Po podpise zmluvy manžel prezentoval zistený problém so stiahnutými kilometrami, na čo pán K. reagoval prekvapene, že to nie je možné, že v Nemecku sa kilometre nestahujú. Ďalšie záležitosti ohľadom vozidla s obžalovaným už riešil len manžel, pričom ona chcela, aby sa auto vrátilo, keďže malo dosť navyše najazdených kilometrov. Manžel žiadal o zľavu z kúpnej ceny, ale pán K. jeho návrh odmietol, a preto vec riešili súdnou cestou.

Svedok P. A. K. - otec obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedal, že jeho syn v rámci podnikania okrem iného sa zaoberá aj predajom motorových vozidiel. V súvislosti s predajom predmetného vozidla X. P. ho syn požiadal, aby vozidlo dopravil do Popradu, kde záujemca o kúpu si ho prezrie. Na dohodnutom mieste sa potom stretol s pánom A., ktorému ukázal vozidlo a ktorý aj absolvoval skúšobnú jazdu a ktorému sa vozidlo páčilo, pričom však chcel, aby do vozidla boli namontované svetlá. Asi po týždni, resp. dvoch ho opäť oslovil syn, aby ešte raz išiel do Popradu s vozidlom, do ktorého predtým namontovali požadované hmlové svetlá, čo aj urobil, pričom vozidlo si prezrela aj manželka pána A.. Pán A. povedal, že sa ozve. Nakoniec absolvovali aj tretiu cestu do Popradu, keď išli na 2 autách, pretože pán A. sa rozhodol vozidlo kúpiť. K samotnému vozidlu svedok uviedol, že auto, ktoré syn predával pánovi A.E., dovezol pôvodne z Rakúska v nepojazdnom stave, auto malo problémy s elektronikou, nedalo sa naštartovať. Auto bolo potom opravené a vyladené a keď bolo predávané pánovi A., bolo vo výbornom stave.

Vo veci bolo ďalej vykonané dokazovanie oboznámením znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru dopravy cestnej, odvetvia technický stav vozidiel, nehody v cestnej doprave a odhadu hodnoty cestných vozidiel, Ing. Štefanom Žákom, ktorý znalec vyčíslil všeobecnú hodnotu konkrétneho vozidla X. P. ku dňu 22. 2. 2013 na sumu 9.813,00 eur. Fyzickou ohliadkou vozidla ďalej bolo zistené, že na vozidle boli poškodené ľavé predné dvere, pričom meračom hrúbky laku bolo zistené, že na vonkajšej strane ľavých predných dverí je dvojnásobná hrúbka laku a podkladových vrstiev ako na ostatných častiach karosérie. Ostatné poškodenia a nedostatky uvádzané v hodnotiacom posudku (ktorý bol vypracovaný pri predaji vozidla rakúskou spoločnosťou B.) neboli odstránené. Oprava poškodených ľavých predných dverí nemá vplyv na všeobecnú hodnotu vozidla.

Súd ďalej vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, a to najmä zápisnice o trestnom oznámení, listinnými dôkazmi predloženými obžalovaným, poškodeným, svedkom H., lustráciami k predmetnému vozidlu, prílohami zistenými z fotokópie súdneho spisu Okresného súdu Nitra 7C/190/2013, listín zabezpečených v rámci právnej pomoci s Rakúskom, a to najmä originálu faktúry k vozidlu vystavenej obžalovanému, originálu hodnotiaceho posudku k vozidlu z aukcie, vyčíslení nákladov zo strany obžalovaného v súvislosti s opravou vozidla, registra trestov a charakteristik obžalovaného, ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Z predložených listinných dôkazov bolo zistené, že predmetné vozidlo X. P. K. R., VIN: Y., r. výroby 2009 bolo nadobudnuté obžalovaným v rámci aukčného predaja realizovaného spoločnosťou B. O. N., Rakúsko, a to dňa 7. 2. 2012, dokladom o nadobudnutí vozidla bola faktúra, ktorej originál sa nachádza na čl. 360, ktorej súčasťou je aj údaj o počte najazdených kilometrov na vozidle vo výške 166.176. Súčasťou dokladov spojených s aukciou bol aj hodnotiaci posudok k predávanému vozidlu zo dňa 10. 1. 2012 nachádzajúci sa v origináli na čl. 393 - 415, ktorý popisuje stav vozidla vrátane jeho poškodení. Ďalším z listinných dôkazov, ktorý je súčasťou spisu, je aj zabezpečený inzerát na čl. 358 - 359, pod ktorým bolo inzerované vozidlo spoločnosťou B. na predaj, pričom jeho súčasťou je takisto údaj o najazdených kilometroch vozidla vo výške 166.176. Súčasťou trestného spisu je aj fotokópia faktúry o nadobudnutí vozidla obžalovaným od spoločnosti B. O. N., Rakúsko, ktorú predložil samotný obžalovaný a ktorá sa nachádza na čl. 106 spisu, ktorá zodpovedá originálu faktúry na čl. 360, v ktorej fotokópii je však vymazaný údaj o počte najazdených kilometrov vozidla. Takáto faktúra neobsahujúca počet najazdených kilometrov vozidla tvorila aj súčasť príloh, ktoré obžalovaný predkladal v súvislosti so žiadosťou o uznanie typového schválenia jednotlivito dovezeného vozidla z členského štátu EÚ, ktorú žiadosť podával na Obvodnom úrade pre cestnú dopravu v Nitre dňa 1. 8. 2012 (doklady k tomuto správne konaniu sa nachádzajú na čl. 124 - 145). Súčasťou spisového materiálu je aj inzerát súvisiaci s následným predajom predmetného vozidla inzerovaný na stránke B. G. obžalovaným, podľa ktorého je predmetné vozidlo ponúkané na predaj v sume 13.000,- eur, pričom súčasťou popisu vozidla sú aj údaje o najazdených kilometroch vo výške 96.200. Na čl. 70 spisu sa nachádza faktúra za predaj vozidla poškodenému A., keď ako predajca je deklarovaný U. K. ako podnikateľský subjekt, fyzická osoba, na

základe kt. suma predaja je fakturovaná na 13.000,- eur. Súčasťou tejto faktúry nie sú žiadne údaje súvisiace s technickým stavom či popisom vozidla (s výnimkou typového označenia a VIN vozidla). Na čl. 67 - 69 spisu sa nachádza kúpna zmluva k predmetnému vozidlu zo dňa 22. 2. 2013, obsahom ktorej je predaj predmetného vozidla za dohodnutú cenu 13.000,- eur uzavretá medzi U. K. ako podnikateľským subjektom a M. A., ktorej súčasťou je aj údaj o najazdených kilometroch vozidla v čase predaja vo výške 96.200. Na čl. 105 spisového materiálu sa nachádza písomný doklad - výstup z interného systému autorizovaného servisu značky Opel, z ktorého vyplýva, že predmetné vozidlo ku dňu 6. 11. 2011, kedy bola naposledy vykonávaná autorizovaná kontrola vozidla, malo stav najazdených kilometrov 150.300. Ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Nitra 7C/190/2013 zo dňa 16. 6. 2016 na čl. 92 - 95, uvedeným rozhodnutím bolo rozhodnuté o uložení povinnosti U. K. - B. T. Z. zaplatiť poškodenému M. A. sumu 13.000,- eur s príslušenstvom a zároveň bola uložená povinnosť poškodenému vydať U. K. predmetné motorové vozidlo. Uvedené konanie doposiaľ skončené nie je a v súčasnosti sa nachádza na Krajskom súde v Nitre za účelom rozhodovania o odvolaní U. K.. Na čl. 527 - 528 spisu sa nachádza vyčíslenie nákladov obžalovaného spojených s nadobudnutím a predajom vozidla, podľa ktorého vyčíslenia vozidlo predával so stratou 1.103,- eur. Na čl. 529 - 530 sa nachádza cenová ponuka zo spoločnosti B. E. zo dňa 8. 10. 2018 vo vzťahu k jednotlivým náhradným dielom, ktoré listiny v rámci svojej obrany predložil obžalovaný.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti mal súd dostatočne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, je trestným činom a že tento spáchal práve obžalovaný.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba podnikajúca pod obchodným menom U. K., B. K. - B., T. Z., C. XX dňa 7. 2. 2012 zakúpil prostred. internetovej aukcie od rakúskej spoločnosti B. osobné motorové vozidlo zn. X. P. (bližšie špecifikované v skutkovej vete výroku rozsudku) za sumu 9.000,- eur. Rovnako bolo preukázané, že následne dňa 22. 2. 2013 potom obžalovaný predmetné vozidlo predal poškodenému M. A. za sumu 13.000,- eur. Z výpovedí poškodeného, ale aj zo zabezpečeného inzerátu, ktorým bolo vozidlo obžalovaným ponúkané na predaj a napokon aj z tvrdenia samotného obžalovaného vyplýva, že vozidlo v čase, keď bolo ponúkané na predaj (formou inzerátu na webovej stránke), malo deklarovaný stav najazdených kilometrov 96.200 a poškodený vozidlo kupoval práve v domnení, že stav najazdených kilometrov zodpovedá uvedenej výške. Rovnako bolo zistené, že deklarovaný stav najazdených kilometrov vozidla v čase, keď toto kupoval poškodený, nezodpovedalo deklarovanej výške 96.200, ale v skutočnosti bol oveľa vyšší, čo potvrdzuje aj zabezpečený inzerát, ktorým rakúska spoločnosť B. v čase, keď vozidlo ponúkala na predaj (rok predtým než vozidlo kúpil poškodený) a malo deklarovaný stav kilometrov 166.176. Tejto skutočnosti zodpovedá aj ďalší zabezpečený listinný dôkaz, a to výstup z interného systému spoločnosti Opel, z ktorého bolo zistené, že dňa 6. 10. 2011 vozidlo bolo opravované v nemeckom servise, pričom údaj o najazdených kilometroch uvedeného dňa zodpovedal výške 150.300. Z vyššie uvedeného je potom nepochybné, že v čase predaja vozidla zo strany obžalovaného poškodenému uvedené vozidlo nebolo predávané v deklarovanom stave čo vo vzťahu k počtu najazdených kilometrov, ktorý v skutočnosti bol zhruba o 68.000 km vyšší a namiesto deklarovanej výške 96.200 km bol v skutočnosti vo výške prevyšujúcej 166.176 km. Ako vyplynulo z výpovedí poškodeného M. A., tento vozidlo kupoval z toho dôvodu, že inzerované vozidlo zodpovedalo jeho predstavám tak vo vzťahu k veku, ako aj počtu najazdených kilometrov, keď uvádzal, že mal záujem kúpiť vozidlo max. 4 roky staré s najazdeným počtom kilometrov do 100.000. Obrana obžalovaného bola založená na tom, že samotné vozidlo, ktoré kupoval od rakúskej spoločnosti B., kupoval v nepojazdnom stave, keď vozidlo okrem iného malo pokazenú elektroniku, a teda po kúpe a dovezení vozidla nemal možnosť zistiť reálny stav kilometrov. Zároveň na svoju obranu predložil kópiu faktúry, ktorú mal získať od spoločnosti B., v ktorej nie je deklarovaný stav najazdených kilometrov vozidla v čase, keď toto kupoval. Poukázal na to, že na vozidle boli vymenené riadiace jednotky, pričom až po tom, keď sa podarilo vozidlo spojzduť, zistil stav najazdených kilometrov, keď na displeji sa ukázal údaj, ktorý zodpovedal výške 96.200. Súčasne v rámci svojej obrany poukazoval na to, že pred predajom vozidla poškodenému na vozidle vykonal viaceré opravy, s ktorými mal výdavky. Ďalšie výdavky mal v súvislosti s prihlásením vozidla do evidencie a v skutočnosti napriek tomu, že vozidlo kupoval za 9.000,- eur a predával za 13.000,- eur, pri jeho predaji poškodenému vzhľadom na výšku týchto výdavkov bol v skutočnosti stratový.

Uvedenú obranu obžalovaného jednoznačne vylučujú vykonané dôkazy, a to jednak výpoveď samotného poškodeného M. A., ktorý okrem iného poukazoval na skutočnosť, že po tom, čo zistil, že skutočný stav najazdených kilometrov vozidla, ktoré kupoval od obžalovaného je vyšší, vykonal úkony spojené so zisťovaním, za akých podmienok obžalovaný kupoval vozidlo od spoločnosti B.. Súčasťou spisu sú aj listinné materiály, ktoré boli zabezpečené v rámci právnej pomoci s Rakúskom, v rámci ktorých zástupca spoločnosti B. predložil listiny súvisiace s predajom predmetného vozidla obžalovanému, z ktorých listín je potrebné poukázať predovšetkým na faktúry č. AAT01859 zo dňa 7. 2. 2012, ktorá bola vystavená po kúpe obžalovanému, na ktorej faktúre je jednoznačne deklarovaný údaj o počte najazdených kilometrov vozidla v čase kúpy, pričom tento údaj zodpovedá výške 166.176 km. Ide prakticky o totožný doklad, ktorý predkladal aj obžalovaný v rámci svojej obrany, a to ešte v prípravnom konaní vo fotokópii s jedinou výnimkou, že táto fotokópia neobsahuje údaj (resp. takýto údaj je vymazaný) o počte najazdených kilometrov vozidla. Rovnako upravený doklad bol obžalovaným predkladaný aj v rámci správneho konania vedeného na Obvodnom úrade pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Nitre v súvislosti s podávanou žiadosťou o uznanie typového schválenia jednotlivo dovezeného vozidla. Práve predložený originál faktúry vystavený spoločnosťou B. vyvracia obranu obžalovaného o tom, že tento nemal vedomosť o skutočne najazdených kilometroch vozidla v čase jeho kúpy. V tomto smere je potrebné ešte doplniť, že súčasťou spisu je aj ďalší listinný doklad poskytnutý spoločnosťou B., z obsahu ktorého vyplýva, akou formou bol inzerovaný predaj predmetného vozidla v čase než ho kúpil obžalovaný, pričom aj samotný inzerát, ktorý okrem podrobného popisu vozidla, ale aj jeho závad, obsahuje aj údaj o najazdených kilometroch, a to vo výške 166.176. Uvedené skutočnosti potom jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb vyvracajú obranu obžalovaného spojenú s nepreukázaním úmyslu z jeho strany deklarovať pri následnom predaji nižší stav najazdených kilometrov vozidla než bol stav skutočný. V tomto smere je zároveň potrebné uviesť, že samotná skutočnosť, že predmetné vozidlo bolo predávané s deklarovaným výrazne nižším stavom najazdených kilometrov, mala svoj odraz aj v ekonomickej rovine, a to čo vo vzťahu k všeobecnej hodnote konkrétneho vozidla, ktorá bola určená znaleckým posudkom, na základe ktorého v čase predaja vozidla obžalovaným poškodenému predstavovala výšku 9.813,- eur, teda sumu o 3.187,- eur nižšiu než bola dohodnutá kúpna cena vo výške 13.000,- eur, pri dohodnutí ktorej nepochybne podstatnú úlohu zohrala skutočnosť, že poškodený vozidlo v dohodnutej kúpnej cene kupuje za podmienok zodpovedajúcich jeho subjektívnym predstavám aj čo vo vzťahu k najazdeným kilometrom vozidla. V súvislosti s opravami, ktoré vykonal obžalovaný po kúpe vozidla, je potrebné doplniť, že aj tieto boli predmetom znaleckého skúmania, pričom znalec posudzoval rozsah vykonaných opráv obžalovaným čo vo vzťahu k potrebe opráv popísaných v hodnotiacom posudku, ktorý bol vypracovaný dňa 10. 1. 2012 rakúskou spoločnosťou K. S., keď v tomto smere zistil, že v zmysle tohto posudku došlo k oprave len poškodených ľavých pravých dverí, ktorá oprava nemá vplyv na všeobecnú hodnotu vozidla ku dňu jeho predaja poškodenému. V súvislosti s investíciami obžalovaného do vozidla tak, ako tieto obžalovaný deklaroval v rámci svojej obrany, je potrebné dodať, že vo všeobecnosti nepochybne platí, že prípadné opravy bežných opotrebovaných či poškodených náhradných dielov vozidla či výmena kvapalných náplní, prípadne výška poplatkov spojených so spôsobilosťou prevádzkovať ojazdené vozidlo na cestných komunikáciách úmerne a podstatným spôsobom nezvyšujú všeobecnú hodnotu takéhoto ojazdeného vozidla, čo obžalovanému ako osobe, ktorá podniká v oblasti predaja ojazdených vozidiel, musí byť nepochybne známe.

Na základe takto zistených skutočností potom súd vinu obžalovaného mal za preukázanú a naopak jeho obranu považoval za vyvrátenú.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného posudzoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a pričetnosti, trestnej činnosti sa dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom uvedeného trestného činu je ochrana majetkových hodnôt cudzích subjektov.

Medzi protiprávnym konaním obžalovaného a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Trestného zákona, keď trest má plniť represívnu funkciu a súčasne aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V prípade obžalovaného za takéto konanie tomuto hrozil trest odňatia slobody vo výmere 1 - 5 rokov. Ako poľahčujúcu okolnosť súd konštatoval v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že obžalovaný pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život. Príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona súd nezistil. Pri ukladaní trestu prihliadajúc na účel trestu tak, ako ho definuje ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona súd s poukazom na okolnosti skutku a osobu obžalovaného potom mal za to, že sledovaný účel bude možné dosiahnuť aj uložením trestu odňatia slobody na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby vo výmere 1 roka, pričom zároveň mal za to, že osoba obžalovaného dáva dostatočné záruky na to, aby bol naplnený aj jeho hrozbou počas primeranej skúšobnej doby, a preto trest vyslovil ako podmienenčný, pričom za primeranú skúšobnú dobu považoval dobu 15 mesiacov.

O nároku na náhradu škody súd v predmetnej trestnej veci nerozhodoval, pretože poškodený si takýto nárok neuplatnil s tým, že svoje nároky spojené s konaním obžalovaného v rozpore so zákonom aj podľa predpisov civilného práva si uplatňuje v rámci samostatného konania. na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.